

[Indenrigsministeren.]

at vi skulle gøre præventive midler gratis, så vil jeg sige, at det ikke bare er et spørgsmål om at gøre det gratis. Det er også et spørgsmål om administrationen af det og om, hvorvidt man kunne sige — og jeg har megen sympati for tanken — at ved at gøre noget sådant gratis, så undgik man et vist antal aborter, eller så sparede vi lige så meget, men det er der ingen ordførere her i denne sal der kan give en garanti for. Lad mig sige, at i disse sparetider, hvor vi i øvrigt har så stor mangel på bevillinger, som specielt sundhedsadministrationen godt kunne ønske sig, så var de 50 mill. kr. måske penge, man efter en fælles drøftelse kunne anvende på anden vis og måske opnå resultater, som vi i dag gerne ville have.

Fru Grethe Philip opfordrer mig til at læse betænkningen, og det skal jeg fortsætte med at gøre — de betænkninger, der kommer til indenrigsministeriet, plejer jeg at læse — men når fru Grethe Philip anmoder mig om at læse den meget nøje, så skal jeg læse den to gange igennem og i høj grad lægge mærke til de ord, fru Grethe Philip lagde vægt på. Men selvfølgelig tager jeg betænkningens ord til efterretning og søger at efterleve dem i det omfang, jeg har mulighed for at gøre det, og det er særlig det sidste, der er afgørende.

Til fru Ebba Strange, der også var inde på gratis prævention, må jeg sige, at jeg selvfølgelig er helt sikker på, at i det omfang prævention anvendes, får vi et mindre antal kønssygdomme, men vi har ingen som helst bevis for noget som helst andet. Jeg er også enig med fru Ebba Strange i, at det ville være rimeligt at få en ordning, hvorefter de unge piger, som i den situation kunne føle sig noget generet ved at gå til familielægen, får en valgmulighed, og det vil jeg gerne se nærmere på.

Fru Inge Krogh var inde på, at man ikke kunne stemme for ændringsforslaget, men man erkendte problemerne. Jeg må bare sige, at jeg i og for sig er ked af, at fru Inge Krogh erkender problemerne, men ikke vil tage konsekvensen af dem. Det er i og for sig ret beskedent, at man nu kommer med ændringsforslag om en vejledning. Deri ligger jo ingen opfordring til andet end det, der foregår i dag, men deri ligger altså en form for beskyttelse, at man søger at undgå

de ulykkelige hændelser, som det er for piger under 15 år at få en abort.

Jeg takker for tilslutningen til det af udvalget stillede ændringsforslag, som jeg selv ved første behandling gav tilslutning til.

Erlendsson (FP):

Ja, det er til alle dem, der har betænkeligheder med hensyn til at gennemføre ikke bare en mundtlig vejledning, men også at give praktisk hjælp til de unge piger, inden de er fyldt 15 år. Der vil jeg sige, og det har jeg sagt i udvalget, og det er vel grunden til, at fru Hanne Reintoft er bekymret stadig væk for at stemme for ændringsforslaget, at før en ung kvinde har haft sine blødninger regelmæssigt i et eller helst to år, kan hun ikke bruge p-piller som svangerskabsforebyggende middel. Det vil sige, at hvis der skal være en fuldstændig sikkerhed for en ganske ung pige, som ønsker at indlede et seksuelt forhold, skal der altså foretages indgreb, da hendes anatomi ikke tillader anden form for antikonceptionel behandling, og jeg synes, disse indgreb er af en sådan karakter, at jeg er meget betænkelig ved, at man skal lægge det som et pres på de unge piger, som jo fra mange sider kan være udsat for et pres. Det er efter min mening ikke rimeligt at tale om disse problemer på den måde, som det er sket her, og jeg vil opfordre til at stemme imod ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget
vedtoges med 116 stemmer mod 27; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

§ 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.